

циплінарної відповідальності працівників, які є членами виборних профспілкових органів, допускаються лише за попередньою згодою органу, членами якого вони є.

Звільнення членів виборних профспілкових органів підприємств, установ або організацій, окрім додержання загального порядку, допускається за попередньою згодою органу, членами якого вони є, а також профспілки, що за рангом вища, чи об'єднання, до складу якого входить профспілкова організація цього підприємства, установи або організації.

Зміна умов трудового договору, оплати праці, притягнення до дисциплінарної відповідальності та звільнення керівників профспілкових органів підприємства, установи або організації (у тому числі їх структурних підрозділів), профорганізатора (там, де не обирається виборний орган профспілки), крім додержання загального порядку, допускається за наявності згоди органу профспілки, що за рангом вищий, до складу якої входить профспілкова організація цього підприємства, установи або організації.

Звільнення з ініціативи роботодавця працівників, які обиралися до складу профспілкових органів, не допускається протягом двох років після закінчення терміну виборних повноважень, окрім випадків повної ліквідації підприємства, установи або організації чи вчинення працівником дій, за які законодавством передбачена можливість звільнення працівника з роботи або служби.

Працівникам, звільненим з роботи у зв'язку з обранням їх до складу виборних профспілкових органів, після закінчення терміну їх повноважень надається попередня робота (посада) або за згодою працівника інша рівноцінна робота (посада).

Членам виборних профспілкових органів, не звільненим від виробничих чи службових обов'язків, надається на умовах, передбачених колективним договором чи угодою, вільний від роботи час зі збереженням середньої заробітної плати для участі в консультаціях і переговорах, виконання інших громадських обов'язків в інтересах трудового колективу, а також на період участі у роботі виборних профспілкових органів і профспілкового навчання, але не менше ніж дві години на тиждень.

За працівниками, обраними до складу виборних органів профспілкової організації, що діє на підприємстві, в установі або організації, зберігаються соціальні пільги та заохочення, встановлені для інших працівників за місцем роботи відповідно до законодавства. За рахунок коштів підприємства цим працівникам можуть надаватися додаткові пільги, якщо це передбачено колективним договором.

Для захисту прав працівників цивільної авіації в Україні була укла-

дена галузева угода на 2010-2012 роки між Міністерством транспорту та зв'язку України, Фондом державного майна України, Асоціацією "Аеропорти України" цивільної авіації та профспілками працівників цивільної авіації України.

Література:

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України.– 1996.– № 30.– Ст.36.

2. Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності: Закон України від 15 вересня 1999 р. № 1045-XIV // Відомості Верховної Ради України.– 1999.– № 45.– Ст.7, 12, 14.

3. Повітряне право України : навчальний посібник / За заг. ред. д-ра ю.н. В. В. Костицького.– Дрогобич : Коло, 2011

УДК 342.841(043.2)

Рябченко В.В.,

аспірант,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний Університет, м. Київ

Науковий керівник: Гончарук С.Т., к.ю.н., професор

ВПЛИВ АНТИКОРУПЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ НА РОЗВИТОК ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

За результатами ряду соціологічних досліджень, проведених і українськими, і міжнародними інституціями, проблема корупції в органах державної влади стоїть досить гостро, адже її негативний вплив на суспільні відносини перешкоджає ефективному розвитку економіки держави та громадянського суспільства.

Цивільна авіація за допомогою складних взаємозв'язків з іншими галузями економіки сприяє економічному розвитку націй і користується плодами такого розвитку. З підвищенням рівня прибутку і виробництва розширюється попит на авіаційні види обслуговування; в той же час, сприяючи розвитку туризму, торгівлі і трудової зайнятості, авіація стає важливим інструментом економічного розвитку. Крім того, повітряний транспорт приносить і непрямі вигоди, сприяючи розширенню міжнародних контактів і взаєморозуміння.

В процесі економічної активності розширюються і об'єми ділових поїздок, а разом з цим зростають потреби в швидкості і зручності, якими характеризуються послуги повітряного транспорту.

В економічній сфері корупція створює негативне ставлення потенційних інвесторів та іноземних партнерів до доцільності розвитку бізнесу в Україні, що призводить до зменшення рівня якості послуг та товарів, відсутності конкурентності серед виробників продукції.

Корупція в Україні перетворилася на одну з основних загроз національній безпеці. Чим визначила неефективність всієї системи державної влади та місцевого самоврядування.

За роки незалежної України у сфері боротьби з корупцією зроблені значні кроки, зокрема: 5 жовтня 1995 року прийнято спеціальний антикорупційний Закон "Про боротьбу з корупцією", який згодом змінив Закон України "Про засади запобігання і протидії корупції" від 07.04.2011р. [1], доповнено Кодекс України "Про адміністративні правопорушення" главою 13-А "Адміністративні корупційні правопорушення"[3], створено антикорупційний комітет при Президенті України; Указом Президента України № 1001/2011 схвалено Національну антикорупційну стратегію на 2011-2015 роки. Національна антикорупційна стратегія розроблена на основі аналізу ситуації, пов'язаної з різними проявами корупції в державі, з використанням світового досвіду та рекомендацій міжнародних організацій за результатами моніторингу й оцінки стану запобігання і протидії корупції в Україні [4].

Дієвим методом протидії корупції в Україні є участь громадськості в заходах щодо запобігання та протидії цьому явищу. Адже його подолання без допомоги суспільства майже не можливо. Національна антикорупційна стратегія на 2011-2015 роки передбачає співпрацю правоохоронних органів з громадськими організаціями. Розділ III Закону України "Про засади запобігання та протидії корупції" присвячений участі об'єднань громадян та їх членів або уповноважених осіб, а також окремих громадян у діяльності щодо запобігання, виявлення та протидії корупційних правопорушень [1].

Також, Закон України "Про засади запобігання та протидії корупції" передбачає ряд інших, досить суперечливих заходів щодо запобігання та протидії корупції. А саме:

- обмеження щодо одержання подарунків. Для осіб, уповноважених на виконання функцій держави чи органів місцевого самоврядування або осіб, які для цілей цього Закону прирівнюються до них, встановлено ряд обмежень щодо отримання подарунків;

- обмеження щодо роботи близьких осіб. Забороняється мати в безпосередньому підпорядкуванні або бути підпорядкованими у зв'язку з виконанням функцій держави близьким їм особам;

- обмеження щодо осіб, які звільнились з посад або припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави, органів місцевого самоврядування. Даним особам протягом двох років забороняється займатись підприємницькою діяльністю, входити до складу органу управління чи наглядової ради підприємства, отримувати подарунки, вартість яких перевищує одну податкову соціальну пільгу тощо;

- обмеження щодо юридичних осіб, яких притягнуто до відповідальності за вчинення корупційного правопорушення. Відповідальність юридичних осіб за вчинення їх уповноваженими особами корупційних правопорушень, а також порядок притягнення їх до відповідальності визначається Законом України "Про відповідальність юридичних осіб за вчинення корупційних правопорушень" [5].

Подальше зростання об'єму повітряних перевезень буде як і раніше залежати, в основному, від світового економічного зростання, зростання торгівлі і від змін у витратах авіакомпаній (у свою чергу значно залежних від цін на паливо). Проте, вказане зростання також в деякій мірі залежатиме від того, яким чином область вирішуватиме такі основні проблеми, як завантаженість аеропортів і повітряного простору, захист навколишнього середовища і зростаючі потреби в капіталовкладеннях [6].

За викладеними вище матеріалами, можна зробити висновок про значний вплив антикорупційної державної політики України на процес розвитку авіаційного транспорту та ринку авіаперевезень, через призму формування і вдосконалення антикорупційного Законодавства.

Література:

1. Про засади запобігання і протидії корупції: Закон України від 07.04.2011 № 3206-VI // Відомості Верховної Ради України.– 2011.– № 40.– с. 404.
2. Державна програма щодо запобігання і протидії корупції на 2011-2015 роки : затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 28.11.2011 р. № 1240 // Урядовий кур'єр.– 2011.– № 238.
3. Кодекс України Про адміністративні правопорушення // Відомості Верховної Ради Української РСР.– 1984.– додаток до N 51, ст.1122 (зі змінами від 22.12.2011р.).
4. Національна антикорупційна стратегія на 2011-2015 роки [Електронний ресурс] / офіційне представництво Президента України.– Режим доступу : <http://www.president.gov.ua/documents/14092.html>
5. Про відповідальність юридичних осіб за вчинення корупційних правопорушень : Закон України від 11.06.2009 р. // Відомості Верховної Ради України.– 2009.- № 45.– Ст. 692.

6. Бугайко Д.О., Рибалко О.Л. Тенденції розвитку ринку авіаційних перевезень України / Д.О. Бугайко, О.Л. Рибалко // Економіка, підприємництво та менеджмент : Журнал наукових праць.– К. : НАУ.– 2007.– № 9.– С.80-85.

УДК 347:82 (043.2)

Бірюкова Т. В.,
студентка,
Інститут аеропортів,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Нашинець-Наумова А.Ю., к.ю.н.

МІЖНАРОДНА КОНВЕНЦІЯ З ІНІЦІАТИВИ ІКАО ПРО НЕЗАКОННІ АКТИ, СПРЯМОВАНІ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ПОВІТРЯНОГО СУДНА

Міжнародний політ – це політ через повітряний простір над територією більш ніж однієї держави. Інакше кажучи, це політ з території однієї держави на територію іншої або інших держав. Саме такі міжнародні польоти і потребують регулювання і регулюються міжнародним повітряним правом. Важливість міжнародного повітряного простору, а також національного повітряного простору полягає в його інтенсивному використанні в транспортних цілях, що об'єктивно потребує точної регламентації такої діяльності як на національному, так і міжнародному рівні й обумовлює розробку технічних вимог до неї. На міжнародному рівні необхідно було регламентувати регулярні, транзитні польоти повітряних суден, спільні міжнародні польоти з території однієї на територію іншої держави, із транзитом через територію третьої держави або без такого з використанням міжнародного повітряного простору. У цих цілях у 1944 році в Чикаго була укладена Конвенція про міжнародну цивільну авіацію і створена універсальна міжнародна міжурядова організація – Міжнародної цивільної авіації (ІКАО). Мета і завдання цієї організації – регламентація міжнародних польотів цивільних повітряних суден у міжнародному і національному повітряному просторах із метою забезпечення їхньої ефективності і безпеки. Чиказька конвенція поклала початок формуванню нової галузі міжнародного права – міжнародного повітряного права – сукупності і системи норм, що регулюють діяльність міжнародної цивільної авіації. Але міжнародне повітряне право – це і система міжнародно-правових норм, що регулюють, зокрема, правове положення національних фізичних і юридичних осіб, що

займаються повітряними польотами, крім того, воно містить у собі визначені положення, що передбачають цивільно-правову відповідальність цих осіб.

У міжнародне повітряне право також входять різноманітні і численні настанови технічного характеру, що стосуються польотів повітряних суден і маршрутів таких польотів. Вони розробляються відповідно до передбаченої процедури, головним чином у рамках ІКАО, і стають обов'язковими для виконання в силу встановлюючої такої обов'язок міжнародно-правової норми. Назвемо основні договори в сфері міжнародного повітряного права, прийняті під егідою ІКАО: Договори чиказької системи: Конвенція про міжнародну цивільну авіацію; Статут міжнародної організації цивільної авіації; Угода про транзит міжнародними повітряними лініями, "Про дві свободи повітря"; Про міжнародний повітряний транспорт, "Про п'ять свобод повітря"; Договір про відкрите небо (1992). Договори варшавської системи: Конвенція для уніфікації деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень; Конвенція про відповідальність авіаперевізника на міжнародних лініях. Договори римської системи: Конвенція про збитки, завдані іноземному повітряному судну і третім особам на поверхні. Договори про незаконне втручання в діяльність цивільної авіації: Конвенція про злочини і деякі інші дії на борту повітряного судна (Токіо, 1963); Конвенція про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден (Гаага, 1970); Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації (Монреаль, 1971). Основним джерелом сучасного міжнародного повітряного права є Чиказька конвенція 1944 року.

Конвенція, відповідно до її заголовка, присвячується діяльності міжнародної цивільної авіації, але фактично її положення істотно ширше і стосуються здійснення будь-яких міжнародних польотів, а також будь-якої діяльності держав за межами їхньої національної юрисдикції, її учасниками є, за деякими винятками, усі держави світу. Конвенція "застосовується тільки до цивільних повітряних суден і не застосовується до державних повітряних суден", якими є повітряні судна, використовувані на військовій, митній і поліцейській службах. Але в той же час ніяке державне повітряне судно не здійснює польоту над територією іншої держави і не здійснює на ній посадки, крім як із дозволу, наданого спеціальною угодою або іншим чином, і відповідно до її умов. Регулярні міжнародні повітряні сполучення (міжнародні польоти), регульовані Чиказькою конвенцією, не можуть здійснюватися над територією або на територію держави-учасниці інакше ніж зі спеціального дозволу